

स्वातंत्र्याचा अमृत महोत्सव निबंध मराठी

जब जब तिरंगा लहराता हे
हे शूरवीर हमे तुम्हारी याद आती है
ये शूरवीर हमे तुम्हारी याद आती है

सर्व स्वातंत्र्याच्या अमृत महोत्सवाचा कार्यक्रम साजरा करित आहोत आणि याचवेळी मला शहीद भगतसिंगांची तीव्रतेने आठवण होते आहे. मला नेहमी असा भास होतो की, स्वातंत्र्याच्या या अमृत महोत्सवाच्या कार्यक्रमात ही भारत माता भगतसिंगांबद्दल मोठ्या गर्वाने मोठ्या अभिमानाने म्हणत असेल,

या भूमीवरी संकट होऊनी
काळ जरी कोसळला असता
या भूमीवरी संकट होऊनी
काळ जरी कोसळला असता
निश्चित माझ्या या पुत्राने
निश्चित माझ्या भगतसिंगाने
तो छातीवरती झेलला असता
तो छातीवरती झेलला असता,

जी मुलांसाठी खूप जास्त महत्त्वाची आहे. असं म्हणतात बाळाचे पाय पाळण्यात दिसतात. भगतसिंग तेव्हा फक्त आठ वर्षांचे होते . आपल्या मित्रांसोबत ते घराच्या अंगणात खेळता खेळता त्यांचे लक्ष त्यांच्या काकांच्या हातातल्या

बंदुकीकडे गेले .लहान मुलांना खेळण्यातल्या बंदुकीचे खूप जास्त आकर्षण असते ,पण हे तसले आकर्षण नव्हते बरं का मित्रांनो! तर हा एक संकेत होता .

छोटा भगत काकांना विचारतो चाचाजी चाचाजी यह क्या है ?और इससे क्या होता है ? काकांना आता आश्चर्य वाटते आणि ते विचार करू लागतात. आता या मुलाला काय सांगावे ? पण काका सांगतात यह बंदूक है और इसका इस्तमाल करके अन्ग्रेजोको हिंदुस्तान से बाहर भगाने वाले है। पढाई कर पढाई।

या चार दोन वाक्यांचा या छोट्या मुलावर इतका परिणाम झाला की याच बंदुकीचा वापर करून आपल्याला इंग्रजांना हिंदुस्थाना बाहेर हाकलून द्यायचे आहे. या एकाच विचाराने तो सर्वत्र वावरू लागला. अशाच एका दिवशी छोटा भगत काकां बरोबर शेतात काम करायला गेला. काका आंब्याच्या रोपांची लागवड करीत होते. "तेव्हा भगतने त्यांना विचारले चाचा जी आप क्या कर रहे है ?" चाचा जी म्हणाले हम सब आम कि बाग लगा रहे है।इन्हे फळ आयेंगे तब हम बाट कर खायेंगे"

भगत पळत घराकडे गेला घराकडे गेला व तो जागोजागी खड्डे खोदू लागला. काकांना आश्चर्य वाटले हा छोटा भगत एवढे खड्डे उत्साहाने का खणत आहे ?असा प्रश्न त्यांना पडला .तेव्हा त्यांनी भगतला विचारले बेटा भगत यह तूम क्या कर रहे हो?" यावर तो म्हणाला की हम यहां बंदूकों की फसल उगाएंगे और यह सारी बंदूकें सबको बांट कर अंग्रेजो को हिंदुस्तान से बहार भगायेंगे ."

आता आश्चर्य वाटते की ज्या वयात हा छोटा मुलगा खाऊ खायचे सोडून, खेळणी खेळायचे सोडून देशाच्या स्वातंत्र्याची भाषा करतो आणि काही वेळानंतर बंदुकीची शेती करू पाहणारा हा मुलगा क्रांतिकारी चळवळीचा अविभाज्य अंग बनतो आणि यह देश हमारा है यहांसे चले जाव नही तो गोली खावो " असे ठणकावरून सांगतो .

भगतसिंग फक्त 21 वर्षाचे होते , पण त्यांनी आपल्या सर्वांच्या स्वातंत्र्यासाठी
बलिदान दिले .ते म्हणाले होते ,

" जिंदगी तो अपने दम पर ही जी जाती है ।

दुसरो के कांधोंपर पर तो सिर्फ जनाजे उठाये जाते है।"

या क्रांतिवीराला माझा सलाम जय हिंद जय भारत धन्यवाद

Hi! We're PDFSeva. A dedicated portal where one can
download any kind of PDF files for free, **with just a single
click.**

PDFSeva.com